

ZARZĄDZENIE NR 360 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 26 marca 2009 r.

w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne**§ 1**

1. Zarządzenie reguluje metody i formy wykonywania przez policjantów czynności służbowych w zakresie konwojów i doprowadzeń osób oraz konwojów przedmiotów niebezpiecznych albo wartościowych.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

2. Czynności służbowe w zakresie konwojów i doprowadzeń mają na celu ochronę osób lub przedmiotów przed zamachem lub jakimkolwiek innym nieuprawnionym działaniem skutkującym zagrożeniem życia i zdrowia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.
3. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:
 - 1) **konwój** – zespół czynności związanych z przemieszczaniem osoby konwojowanej albo przedmiotów niebezpiecznych lub wartościowych;
 - 2) **konwój etapowy** – system zbiorowego przemieszczania osób konwojowanych;
 - 3) **doprowadzenie** – zespół czynności związanych z przemieszczaniem osoby pozbawionej wolności do siedziby jednostki organizacyjnej Policji lub innego miejsca wskazanego przepisami prawa lub określonego przez uprawniony organ;
 - 4) **osoba konwojowana** – osoba pozbawiona wolności i zarejestrowana w ewidencji za-

- kładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich lub innego ośrodka dla nieletnich, a także osoba skazana lub tymczasowo aresztowana przekazywana w ramach umów międzynarodowych;
- 5) **osoba wymagająca szczególnego nadzoru** – osoba podejrzana, oskarżona lub skazana, w związku z przestępstwem: o charakterze terrorystycznym, udziału w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, uprowadzenia statku powietrznego lub morskiego, wzięcia lub przetrzymywania zakładników, popełnionym ze szczególnym okrucieństwem albo z użyciem broni palnej lub materiałów wybuchowych;
 - 6) **komórka konwojowa** – wydział konwojowy komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji lub Komendy Głównej Policji;
 - 7) **konwojent** – policjant wykonujący konwój;
 - 8) **przedmioty niebezpieczne** – broń i amunicja, materiały wybuchowe, promieniotwórcze i chemiczne, środki odurzające i psychotropowe oraz inne środki, substancje i przedmioty, które swoimi cechami i właściwościami stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 9) **przedmioty wartościowe** – krajowe i zagraniczne środki płatnicze, papiery wartościowe, metale i kamienie szlachetne oraz muzealia;
 - 10) **depozyt** – przedmioty będące w posiadaniu osoby konwojowanej lub doprowadzanej;
 - 11) **depozyt zastrzeżony** – przedmioty wartościowe oraz przedmioty, które swoimi cechami lub właściwościami stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
 - 12) **wydarzenie nadzwyczajne** – zabójstwo lub usiłowanie zabójstwa, zgon z przyczyn naturalnych, samobójstwo lub usiłowanie samobójstwa, ucieczka lub próba ucieczki, zamach na życie lub zdrowie osób uczestniczących w konwoju lub doprowadzeniu albo zamach w celu uwolnienia osoby konwojowanej lub doprowadzanej, a także zamach na konwój przedmiotów niebezpiecznych lub wartościowych.

§ 2

1. W przypadku, gdy osoba konwojowana lub doprowadzana do zakładu karnego lub aresztu śledczego albo umieszczana w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, nie posiada dokumentu tożsamości, należy ustalić tożsamość tej osoby i sporządzić stwierdzenie toż-

samości według wzoru określonego w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. W przypadku konwojowania osoby przejętej w ramach umów międzynarodowych i nieposiadającej dokumentu tożsamości, stwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, sporządza kierownik jednostki organizacyjnej Policji właściwy ze względu na miejsce przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej lub policjant upoważniony przez tego kierownika.
3. Stwierdzenie tożsamości należy dołączyć do dokumentacji przekazywanej z osobą konwojowaną lub doprowadzaną, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku, gdy tożsamość osoby umieszczonej w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia nie została ustalona, stwierdzenie tożsamości tej osoby dostarcza się niezwłocznie po ustaleniu.

§ 3

1. Konwój kobiety w widocznej ciąży, osoby przejawiającej objawy zaburzeń psychicznych, zatrucia alkoholem albo środkami odurzającymi lub psychotropowymi, posiadającej widoczne rany lub uszkodzenia ciała, osoby w podeszłym wieku bądź żądającej pomocy lekarskiej, realizuje się po uprzednim kontrolnym badaniu lekarskim²⁾ tej osoby udokumentowanym zaświadczeniem lekarskim zawierającym informacje, czy stan zdrowia osoby badanej pozwala na transportowanie policyjnymi środkami transportu i na umieszczenie osoby badanej we wskazanym miejscu zakończenia konwoju lub doprowadzenia.
2. Jeśli podczas badania stwierdzono rany lub uszkodzenia ciała, należy domagać się opisanie tych obrażeń w zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1.
3. Użycie środków przymusu bezpośredniego oraz broni palnej podczas konwojów lub doprowadzeń następuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
4. W policyjnych środkach transportu w trakcie wykonywania konwoju lub doprowadzenia osoby, obowiązuje zakaz palenia tytoniu.

²⁾ Podstawą prawną takiego badania jest § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad, zakresu i trybu udzielania świadczeń zdrowotnych osobom pozbawionym wolności przez zakłady opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 204, poz. 1985).

Rozdział 2 Wykonywanie konwojów osób

§ 4

1. Konwój osób wykonują policjanci z komórki konwojowej właściwej ze względu na miejsce pobytu osoby konwojowanej albo policjanci służby kryminalnej w ramach prowadzonego postępowania przygotowawczego.
2. W przypadku braku możliwości realizacji konwoju zleconego przez sąd lub prokuratora, kierownik komórki konwojowej, o której mowa w ust. 1, występuje do właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji z wnioskiem o skierowanie do wykonania konwoju policjantów z innych komórek organizacyjnych Policji.
3. Jeżeli nie ma możliwości realizacji konwoju w sposób określony w ust. 2, należy o tym niezwłocznie powiadomić telefonicznie właściwy sąd lub prokuratora, a następnie przesłać pisemną informację o powodach niewykonania konwoju.

§ 5

1. Konwoje wykonuje się na podstawie:
 - 1) pisemnego polecenia sądu, które zostało dostarczone do jednostki organizacyjnej Policji nie później niż 14 dni przed wskazanym w poleceniu terminem konwoju;
 - 2) pisemnego polecenia prokuratora, które zostało dostarczone do jednostki organizacyjnej Policji nie później niż 7 dni przed wskazanym w poleceniu terminem konwoju.
2. Polecenia wykonania konwoju, które zostały dostarczone w terminach krótszych, niż określone w ust. 1, mogą być realizowane po wcześniejszych uzgodnieniach, jeżeli uzgodnienia te wskazują na obiektywne okoliczności uzasadniające wyjątkową pilność konwoju.

§ 6

1. Konwój wykonuje dwóch lub większa liczba policjantów, z użyciem policyjnego środka transportu lub publicznej komunikacji kolejowej.
2. W uzasadnionych przypadkach konwój może być wykonany pieszo przez jednego policjanta lub większą liczbę policjantów.
3. W przypadku stwierdzenia w zaświadczeniu, o którym mowa w § 3 ust. 2, że stan zdrowia osoby badanej nie pozwala na jej transportowanie w sposób określony w ust. 1 lub 2, konwój powinien być wykonany z użyciem odpowiedniego środka transportu sanitarnego oraz z zapewnioną na czas przewozu obsługą medyczną.
4. Decyzję o liczbie konwojentów wykonujących konwój podejmuje kierownik komórki konwojowej lub komórki organizacyjnej służby kryminalnej prowadzącej postępowanie przygotowawcze.

§ 7

1. Konwojenci powinni posiadać wyposażenie i uzbrojenie odpowiednie do rodzaju i okoliczności konwoju, a w szczególności:
 - 1) kajdanki lub prowadnice;
 - 2) broń palną i ręczny miotacz gazowy;
 - 3) opatrunek osobisty i środki ochrony indywidualnej przed zakażeniem chorobami zakaźnymi.
2. Za właściwe wyposażenie i uzbrojenie konwojentów odpowiedzialny jest kierownik komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój.

§ 8

1. Kierownik realizującej konwój komórki organizacyjnej Policji albo wyznaczony przez niego policjant, podczas organizacji konwoju jest obowiązany w szczególności:
 - 1) ustalić w aktualnym miejscu pobytu osoby konwojowanej, czy nie zaistniały nagłe przeszkody w realizacji konwoju;
 - 2) zgromadzić wszelkie dostępne informacje, mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo konwoju, w tym informacje o dotychczasowym zachowaniu się osoby konwojowanej w aktualnym miejscu pobytu;
 - 3) określić na podstawie informacji, o których mowa w pkt 2, siły i środki niezbędne do bezpiecznego wykonania konwoju;
 - 4) pisemnie powiadomić kierowników komórek konwojowych usytuowanych na trasie konwoju o ewentualnej możliwości przejścia osób konwojowanych w drodze powrotnej;
 - 5) przeprowadzić bezpośrednio przed rozpoczęciem konwoju odprawę z konwojentami.
2. Przeprowadzający odprawę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, jest obowiązany w szczególności:
 - 1) wyznaczyć skład konwoju oraz dowódcę konwoju;
 - 2) przekazać dowódcy konwoju niezbędną dokumentację oraz informacje o osobach konwojowanych (również w drodze powrotnej);
 - 3) sprawdzić konwojentów w zakresie wyposażenia, uzbrojenia i umundurowania, a także znajomości przepisów o wykonywaniu konwojów oraz użyciu przez policjantów broni palnej i środków przymusu bezpośredniego;
 - 4) przekazać konwojentom wszelkie informacje, które mogą mieć wpływ na przebieg wykonywanego konwoju;
 - 5) potwierdzić przeprowadzenie odprawy w książce lub w protokole odpraw do służby konwojowej oraz sprawdzić, czy konwojenci udokumentowali przeprowadzenie odprawy w notatnikach służbowych.
3. W przypadku wykonywania przez tych samych policjantów kilku następujących po sobie konwojów w jednym dniu, odprawę można prze-

prować bezpośrednio przed rozpoczęciem pierwszego z tych konwojów.

4. W przypadku wykonywania konwoju w czasie, w którym policjant odpowiadający za przeprowadzenie odprawy nie pełni służby, odprawę można przeprowadzić odpowiednio wcześniej, a wyposażenie, uzbrojenie i umundurowanie konwojentów sprawdza bezpośrednio przed rozpoczęciem konwoju policjant wyznaczony przez kierownika komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój.

§ 9

1. Dowódca konwoju odpowiada za przebieg i sposób wykonania konwoju, a w szczególności:
 - 1) sprawdza zabezpieczenia w środku transportu lub wyznacza konwojenta do tego sprawdzenia;
 - 2) sprawdza tożsamość osób konwojowanych oraz zgodność depozytów zastrzeżonych z otrzymaną dokumentacją;
 - 3) przydziela konwojentom osoby konwojowane ze wskazaniem tych, wobec których należy stosować wzmożone środki ostrożności;
 - 4) poleca konwojentom założyć osobom konwojowanym kajdanki lub prowadnice, zgodnie z określonymi w odrębnych przepisach zasadami stosowania tych środków przymusu bezpośredniego;
 - 5) poleca konwojentom sprawdzać osoby konwojowane w celu ewentualnego znalezienia i odebrania przedmiotów, które swoimi właściwościami mogą spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia lub bezpieczeństwa konwoju, a w szczególności:
 - a) podczas przejmowania osób konwojowanych,
 - b) po zakończeniu widzenia lub innej czynności związanej z kontaktem osób konwojowanych z innymi osobami,
 - c) po wyjściu osób konwojowanych z toalety,
 - d) po każdorazowej utracie kontaktu wzrokowego z osobami konwojowanymi;
 - 6) nadzoruje przemieszczanie depozytów zastrzeżonych oraz pokwitowanie ich przejęcia przy przekazywaniu osób konwojowanych;
 - 7) sprawdza, czy osoby konwojowane otrzymały prowiant w przypadkach konwojów, których czas trwania przekracza 8 godzin;
 - 8) zgłasza każdy wjazd konwoju na obszar województwa i wyjazd z tego obszaru dyżurnym właściwych komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji;
 - 9) informuje bezpośredniego przełożonego, dostępnymi środkami łączności, o każdorazowej zmianie trasy konwoju;
 - 10) przed wyprowadzeniem osób konwojowanych ze środków transportu zapoznaje się

z topografią budynku sądu lub prokuratury oraz z drogami dojścia do sali rozpraw, pokoju przesłuchań lub pomieszczeń albo miejsc przeznaczonych dla osób konwojowanych oraz sprawdza stan i zabezpieczenie techniczne tych pomieszczeń i miejsc;

- 11) przekazuje uprawnionym osobom w miejscu docelowym konwoju informacje o zachowaniu się osoby konwojowanej, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo wykonywania czynności procesowych lub pobytu konwojowanego w miejscach wyznaczonych przez uprawniony organ.
2. Dowódcy konwoju zabrania się bez uzasadnionej przyczyny:
 - 1) zatrzymywać konwój lub zmieniać trasę konwoju;
 - 2) wykonywać lub zlecać konwojentom wykonywanie czynności niezwiązanych z konwojowaniem.

§ 10

1. Dowódca konwoju może odstąpić od wykonania konwoju lub odmówić przyjęcia depozytu osoby konwojowanej, jeżeli:
 - 1) podczas przejmowania osoby konwojowanej ujawniono nieznanne wcześniej okoliczności mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy przebieg konwoju lub bezpieczeństwo uczestników konwoju;
 - 2) rozmiary lub właściwości depozytu uniemożliwiają prawidłowe wykonanie konwoju albo stwarzają zagrożenie dla życia lub zdrowia osób konwojowanych lub konwojentów.
2. O odstąpieniu od wykonania konwoju dowódca konwoju niezwłocznie informuje bezpośredniego przełożonego, który powiadamia o odstąpieniu organ zlecający konwój.
3. Czynności, o których mowa w ust. 1, dowódca konwoju dokumentuje notatką służbową przekazywaną bezpośredniemu przełożonemu.

§ 11

1. Konwojent jest obowiązany:
 - 1) potwierdzić odprawę poprzedzającą konwój oraz opisać przebieg konwoju w notatniku służbowym;
 - 2) wykonywać polecenia dowódcy konwoju;
 - 3) sprawdzać osoby konwojowane w sytuacjach, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 5;
 - 4) sprawdzać przed wejściem osób konwojowanych do toalet, czy nie znajdują się tam przedmioty mogące spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia człowieka lub bezpieczeństwa konwoju;
 - 5) pouczyć osoby konwojowane, w jakich sytuacjach jest prawnie dozwolone użycie wobec tych osób broni palnej i środków przymusu bezpośredniego;

- 6) obserwować zachowanie się osoby konwojowanej w celu zapobieżenia wydarzeniom nadzwyczajnym z udziałem tych osób;
 - 7) uniemożliwić kontakty osób konwojowanych z osobami postronnymi bez pisemnej zgody uprawnionych podmiotów;
 - 8) uniemożliwić kontakty wzajemne osób konwojowanych w przypadku wydania takiego polecenia przez podmioty uprawnione.
2. Konwojentowi nie wolno:
- 1) pozostawiać osoby konwojowane bez nadzoru i udzielać osobom postronnym informacji o konwoju lub osobach konwojowanych;
 - 2) zdejmować osobom konwojowanym kajdanki lub prowadnice bez zgody dowódcy konwoju i przykuwać się kajdankami do osób konwojowanych;
 - 3) podejmować czynności niezwiązane z wykonywaniem konwoju.

§ 12

1. Nie wolno konwojować w jednym przedziale policyjnego środka transportu:
 - 1) osób różnej płci;
 - 2) nieletnich i dorosłych;
 - 3) osób, które uprawniony podmiot polecił izolować względem siebie.
2. W przypadku wykonywania konwoju przystosowanym do tego policyjnym środkiem transportu, konwojent po wprowadzeniu osób konwojowanych do wnętrza środka transportu i zamknięciu drzwi zajmuje miejsce w przedziale dla konwojenta, a dowódca konwoju zajmuje miejsce obok kierowcy.
3. W sytuacjach zagrażających życiu lub zdrowiu osób konwojowanych, konwojenci po przekazaniu broni palnej dowódcy konwoju, mogą wejść do przedziału dla osób konwojowanych i przebywać w nim w trakcie konwoju, pod warunkiem utrzymywania stałej łączności z dowódcą konwoju.
4. W przypadku wykonywania konwoju samochodem osobowym, osobę konwojowaną umieszcza się na tylnym siedzeniu, a konwojent zajmuje miejsce obok osoby konwojowanej za kierowcą.
5. W przypadku wykonywania konwoju koleją, konwojenci po wejściu do przedziału zajmują miejsca przy oknie i drzwiach, natomiast osoby konwojowane umieszcza się pośrodku, w miarę możliwości tyłem do kierunku jazdy.
6. Wyprowadzanie konwojowanych ze środka transportu odbywa się pojedynczo.
7. Kierownik każdej jednostki organizacyjnej Policji powiadomiony o przybyciu konwoju, o którym mowa w ust. 5, jest obowiązany do udzielenia dowódcy konwoju wszelkiej pomocy związanej z wykonywaniem konwoju.

§ 13

1. W czasie wykonywania konwoju wszelką korespondencję związaną z konwojem prowadzi się z użyciem hasła „**konwój**”.
2. W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, wypadku, kolizji lub awarii pojazdu, którym realizowany jest konwój, dowódca konwoju wzywa pomocy hasłem „**konwój wzywa pomocy**”.
3. Dyżurny jednostki organizacyjnej Policji, na której terenie działania doszło do sytuacji określonej w ust. 2, jest obowiązany natychmiast udzielić dowódcy konwoju niezbędnej pomocy.

Rozdział 3

Wykonywanie konwojów o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa

§ 14

Konwojami o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa są konwoje:

- 1) w odniesieniu, do których uzyskano informacje wskazujące na możliwość:
 - a) podjęcia przez osoby konwojowane próby ucieczki, czynnej napaści na konwojentów albo zamachu na życie lub zdrowie własne względnie innej osoby konwojowanej,
 - b) dokonania zamachu na konwój w celu uwolnienia osób konwojowanych,
 - c) zaistnienia innego zdarzenia mającego negatywny wpływ na bezpieczeństwo konwoju;
- 2) osób wymagających szczególnego nadzoru;
- 3) osób wzbudzających duże zainteresowanie środków masowego przekazu.

§ 15

1. Przy wykonywaniu konwojów o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa należy stosować odpowiednio do rodzaju zagrożenia następujące wzmożone środki ostrożności:
 - 1) wyznaczenie do wykonania konwoju większej liczby konwojentów, z udziałem policjantów z pododdziałów antyterrorystycznych;
 - 2) wyposażenie konwojentów w broń maszynową, kamizelki, hełmy odłamko- i kuloodporne oraz paralizatory elektryczne;
 - 3) wykonywanie konwoju z użyciem psów służbowych, większej liczby pojazdów, pojazdu opancerzonego lub policyjnego transportu lotniczego;
 - 4) zakładanie kajdanek zespolonych przeznaczonych do zakładania na ręce i nogi, pasów obezwładniających lub kaftanów bezpieczeństwa osobom konwojowanym, wobec których stosowanie tych środków przymusu bezpośredniego jest prawnie dopuszczalne;
 - 5) zakładanie osobom konwojowanym kamizelek i hełmów kuloodpornych;

- 6) ograniczenie do niezbędnego minimum liczby osób mających dostęp do informacji o organizacji i wykonywaniu konwoju;
 - 7) wyznaczenie dodatkowych policjantów do zabezpieczenia trasy konwoju oraz miejsc czynności procesowych z udziałem osób konwojowanych.
2. Konwoje o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa z zastosowaniem wzmożonych środków ostrożności wykonuje się na podstawie pisemnego polecenia sądu, prokuratora, kierownika komórki konwojowej lub kierownika komórki organizacyjnej służby kryminalnej wykonującej konwój, albo na polecenie dowódcy konwoju w przypadku uzyskania informacji, o których mowa w ust. 14 pkt 1, dopiero w trakcie wykonywania konwoju.

§ 16

1. Konwoje o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa realizowane są w oparciu o plan konwoju, sporządzany przez policjanta wyznaczonego przez kierownika komórki konwojowej lub kierownika komórki organizacyjnej służby kryminalnej wykonującej konwój.
2. Plan konwoju jest dokumentem niejawnym i powinien zawierać następujące informacje:
 - 1) dane osobowe osób konwojowanych i określenie rodzajów przestępstw popełnionych przez te osoby;
 - 2) wskazanie stopni policyjnych, imion i nazwisk dowódcy konwoju i konwojentów oraz ich uzbrojenia i wyposażenia;
 - 3) opis szczegółowych zadań poszczególnych konwojentów i sposobu wykonywania konwoju oraz inne informacje uznane za istotne dla bezpieczeństwa konwoju;
 - 4) określenie sposobu postępowania konwojentów w przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, wypadku, kolizji lub awarii pojazdu;
 - 5) określenie trasy głównej i zapasowej konwoju, środków transportu, czasu rozpoczęcia i zakończenia konwoju, czasu i miejsca przerwy w konwoju przewidzianej na odpoczynek oraz miejsca pobrania i przekazania osób konwojowanych;
 - 6) wykaz środków łączności oraz kryptonimów jednostek organizacyjnych Policji znajdujących się na trasie konwoju.
3. W przypadku konwojowania osób mających uczestniczyć w czynnościach procesowych plan konwoju powinien zawierać również:
 - 1) informacje dotyczące zabezpieczenia budynku sądu lub prokuratury i sali rozpraw lub pokoju przesłuchań;
 - 2) określenie zasad współpracy z jednostką organizacyjną Policji właściwą ze względu na siedzibę sądu lub prokuratury oraz z komórkami

organizacyjnymi Policji zabezpieczającymi przebieg czynności procesowych, a także z innymi podmiotami zajmującymi się ochroną bezpieczeństwa w sądzie lub prokuraturze;

- 3) wskazanie tras przemieszczania się konwoju ze środka transportu do pomieszczeń dla osób konwojowanych w sądzie lub prokuraturze, do sali rozpraw lub pokoju przesłuchań albo do innych wyznaczonych miejsc lub pomieszczeń.
4. Plan konwoju zatwierdza i przekazuje dowódcy konwoju kierownik komórki, o którym mowa w ust. 1, lub wyznaczony przez niego policjant.

§ 17

1. W przypadku, gdy konwój o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa jest wykonywany z użyciem większej liczby pojazdów, obowiązuje następujący sposób postępowania:
 - 1) przy dwóch pojazdach środek transportu, w którym przebywają osoby konwojowane jest zabezpieczany przez pojazd jadący za nim;
 - 2) przy trzech pojazdach środek transportu, w którym przebywają osoby konwojowane, porusza się w kolumnie pomiędzy dwoma pozostałymi pojazdami i jest przez nie zabezpieczany;
 - 3) dowódca konwoju utrzymuje łączność z wyznaczonymi konwojentami znajdującymi się w pozostałych pojazdach wchodzących w skład kolumny konwojowej.

§ 18

1. O terminie wykonania konwoju o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa należy powiadomić przynajmniej z trzydniowym wyprzedzeniem, telegramem sporządzanym i przesyłanym jako dokument niejawnym, dyżurnego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwej terytorialnie ze względu na przebieg trasy konwoju oraz dyżurnego Komendy Głównej Policji. W sytuacji, o której mowa w § 5 ust. 2, powiadomienie następuje niezwłocznie po otrzymaniu polecenia wykonania konwoju.
2. Telegram, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:
 - 1) informacje o czasie rozpoczęcia, przewidywanym czasie zakończenia i trasie konwoju oraz markach, numerach taktycznych i numerach rejestracyjnych pojazdów użytych do konwoju;
 - 2) wskazanie stopnia policyjnego, imienia, nazwiska i kryptonimu dowódcy konwoju oraz numeru telefonu komórkowego, jeżeli dowódca konwoju nim dysponuje;
 - 3) ewentualny wniosek o zabezpieczeniu trasy przejazdu konwoju.

3. Za realizację czynności, o których mowa w ust. 1, odpowiedzialny jest policjant wyznaczony przez kierownika komórki konwojowej lub kierownika wykonującej konwój komórki organizacyjnej służby kryminalnej.

Rozdział 4

Wykonywanie konwojów etapowych

§ 19

1. Tworzy się:
- 1) centralny punkt wymiany osób konwojowanych etapowo – w Komendzie Miejskiej Policji w Piotrkowie Trybunalskim;
 - 2) sektorowe punkty wymiany osób konwojowanych etapowo – w Komendach Wojewódzkich Policji w: Bydgoszczy, Katowicach, Kielcach, Poznaniu, Wrocławiu oraz w Komendzie Stołecznej Policji;
 - 3) sektory konwojów etapowych:
 - a) sektor pierwszy – obejmujący terytorium województwa łódzkiego;
 - b) sektor drugi – obejmujący terytoria województw kujawsko-pomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego;
 - c) sektor trzeci – obejmujący terytoria województw lubelskiego, mazowieckiego, podlaskiego oraz obszar działania Komendy Stołecznej Policji;
 - d) sektor czwarty – obejmujący terytoria województw świętokrzyskiego i podkarpackiego;
 - e) sektor piąty – obejmujący terytoria województw śląskiego i małopolskiego;
 - f) sektor szósty – obejmujący terytoria województw dolnośląskiego i opolskiego;
 - g) sektor siódmy – obejmujący terytoria województw lubuskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego.
2. Centralny i sektorowe punkty wymiany osób konwojowanych etapowo tworzy się w policyjnych pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia. Punkty te powinny spełniać warunki określone w odrębnych przepisach.
3. Można korzystać z punktów noclegowych dla osób konwojowanych etapowo, które zostały utworzone przez dyrektorów zakładów karnych i aresztów śledczych.

§ 20

1. Właściwi komendanci wojewódzcy Policji i Komendant Stołeczny Policji są obowiązani wyznaczyć w wydziałach konwojowych policjantów do pełnienia funkcji:
- 1) centralnego koordynatora konwojów etapowych – w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Łodzi, odpowiedzialnego za funkcjonowa-

nie systemu konwojów etapowych i pełniącego jednocześnie funkcję koordynatora sektorowego w sektorze pierwszym;

- 2) koordynatorów sektorowych konwojów etapowych w Komendach Wojewódzkich Policji w: Bydgoszczy (koordynatora sektora drugiego), Komendzie Stołecznej Policji (koordynatora sektora trzeciego), Kielcach (koordynatora sektora czwartego), Katowicach (koordynatora sektora piątego), Wrocławiu (koordynatora sektora szóstego) oraz w Poznaniu (koordynatora sektora siódmego), odpowiedzialnych za prawidłowe funkcjonowanie konwojów etapowych w poszczególnych sektorach;
 - 3) koordynatorów terenowych konwojów etapowych w Komendach Wojewódzkich Policji w: Białymstoku, Gdańsku, Gorzowie Wielkopolskim, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Opolu, Radomiu, Rzeszowie i Szczecinie, odpowiedzialnych za prawidłowe funkcjonowanie konwojów etapowych na terytorium danego województwa.
2. Komendanci, o których mowa w ust. 1, są obowiązani:
- 1) zapewnić koordynatorom dostęp do stanowisk komputerowych umożliwiających przesyłanie policyjną pocztą elektroniczną wykazów „ETAP” oraz dostęp do informacji przetwarzanych w prowadzonej przez Centralny Zarząd Służby Więziennej Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności Noe. NET;
 - 2) udzielać konwojentom niezbędnej pomocy w przypadku uszkodzenia lub awarii środka transportu albo w razie zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, uniemożliwiającego kontynuację konwoju;
 - 3) zapewnić odpowiednio zabezpieczone pomieszczenia przeznaczone do przekazywania osób konwojowanych etapowo.

§ 21

1. Koordynatorzy sektorowi wspólnie z koordynatorami terenowymi wyznaczają:
- 1) trasy konwojów do sektorowych i centralnego punktu wymiany osób konwojowanych etapowo;
 - 2) punkty przyjęć i przekazania osób konwojowanych w jednostkach organizacyjnych Policji usytuowanych przy trasach konwojów do sektorowych i centralnego punktu wymiany osób konwojowanych etapowo.
2. Komórki konwojowe jednostek organizacyjnych Policji usytuowanych na obrzeżach sektorów, na wniosek właściwego kierownika komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji mogą być przyporządkowane do innych sektorów, niż określone w § 19 ust. 1 pkt 3.

3. Koordynator sektora, do którego została przyporządkowana komórka konwojowa w trybie określonym w ust. 2, informuje o tym centralnego koordynatora konwojów etapowych oraz pozostałych koordynatorów sektorowych.
 4. Koordynatorzy sektorowi i terenowi sporządzają i przesyłają policyjną pocztą elektroniczną lub faksem w sieci policyjnego systemu telekopowego Polifax, wykazy „ETAP”, w których umieszczają następujące informacje:
 - 1) imię i nazwisko osób przewidzianych do konwoju etapowego;
 - 2) nazwa organu zlecającego konwój oraz sygnatura akt sprawy, w związku z którą następuje konwojowanie;
 - 3) miejsce rozpoczęcia i miejsce docelowego przekazania osób konwojowanych.
 5. Konwoje z sektorów do centralnego punktu wymiany osób wykonywane są w każdą środę, a przekazywanie osób konwojowanych w centralnym punkcie wymiany odbywa się w godzinach 12⁰⁰–15⁰⁰ w dniach wykonywania konwojów etapowych.
 6. W przypadku, gdy wtorek, środa lub czwartek jest dniem ustawowo wolnym od pracy, centralny koordynator konwojów etapowych, za zgodą komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji nadzorującej realizację zadań konwojowych, może z czternastodniowym wyprzedzeniem, przesunąć o jeden dzień wykonanie konwoju do centralnego punktu wymiany osób lub go odwołać.
 7. Łączny czas trwania konwoju etapowego nie może przekroczyć trzech dni.
 8. Osoby konwojowane etapowo przekazuje się również w miejscach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w czasie określonym przez właściwego koordynatora sektorowego.
 9. W punktach noclegowych, o których mowa w § 19 ust. 3, umieszcza się osoby konwojowane ujęte w wykazie transportowym sporządzonym w jednostce penitencjarnej. Osoby nie ujęte w tym wykazie należy umieścić w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia.
- nej) Policji, w zakresie eliminacji przyczyn uniemożliwiających kontynuację konwojów etapowych;
 - 3) informowanie komórki właściwej do spraw konwojowych Komendy Głównej Policji o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu konwojów etapowych;
 - 4) przesyłanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 7, do komórki właściwej do spraw konwojowych Komendy Głównej Policji.
2. Do obowiązków koordynatora sektorowego konwojów etapowych należy:
 - 1) organizacja terminowego wykonywania konwojów do centralnego punktu wymiany osób;
 - 2) ustalanie z koordynatorami terenowymi terminów przekazywania wykazów „ETAP” oraz przyjmowanie i weryfikacja tych wykazów pod względem miejsc docelowych konwojów;
 - 3) sporządzanie wykazów „ETAP” z podziałem na sektory, do których będą przekazane osoby konwojowane oraz przesyłanie tych wykazów w dniu poprzedzającym realizację konwoju do centralnego koordynatora konwojów etapowych;
 - 4) przekazywanie wykazów „ETAP” do właściwych koordynatorów terenowych, w dniu poprzedzającym realizację konwoju etapowego;
 - 5) zapewnianie sprawnego przekazywania osób konwojowanych oraz sprawdzanie dokumentacji osób konwojowanych;
 - 6) informowanie dyrektora aresztu śledczego lub zakładu karnego, w którym utworzono punkt noclegowy, o liczbie osób przewidzianych do umieszczenia na nocleg oraz przewidywanym czasie przejęcia ich do dalszego konwoju;
 - 7) współdziałanie z centralnym koordynatorem konwojów etapowych, a w tym informowanie centralnego koordynatora o występujących nieprawidłowościach w funkcjonowaniu konwojów etapowych oraz przesyłanie półrocznych zestawień o liczbie osób przetransportowanych wewnątrz sektorów;
 - 8) współdziałanie z właściwymi terytorialnie dyżurnymi komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji oraz koordynatorami terenowymi w zakresie eliminacji przyczyn uniemożliwiających kontynuację konwojów etapowych.
 3. Do obowiązków koordynatora terenowego konwojów etapowych należy:
 - 1) organizacja terminowego wykonywania konwojów do sektorowych punktów wymiany osób konwojowanych lub do wyznaczonych punktów przyjęć i przekazania, usytuowanych przy trasach konwojów do centralnego punktu wymiany osób konwojowanych;

§ 22

1. Do obowiązków centralnego koordynatora konwojów etapowych należy:
 - 1) współpraca z koordynatorami sektorowymi w zakresie ustalania terminów przekazywania wykazów „ETAP” oraz sporządzanie zbiorczych wykazów „ETAP” z podziałem na sektory, do których będą przekazane osoby konwojowane, a także przesyłanie tych wykazów w dniach poprzedzających realizację konwojów do koordynatorów sektorowych;
 - 2) współpraca z koordynatorami sektorowymi i dyżurnymi komend wojewódzkich (Stołecz-

- 2) przyjmowanie z jednostek organizacyjnych Policji usytuowanych na obszarze koordynowanym, informacji o liczbie osób planowanych do konwojów etapowych oraz weryfikowanie tych informacji pod względem docelowego miejsca osadzenia osób konwojowanych;
- 3) opracowywanie wykazów „ETAP” z podziałem na sektory, do których będą przekazywane osoby konwojowane, oraz przesyłanie tych wykazów w dniu poprzedzającym wykonanie konwoju do właściwego koordynatora sektorowego;
- 4) sprawdzanie dokumentacji niezbędnej do przyjęcia osób konwojowanych w miejscach docelowych oraz zaopatrzenia osób konwojowanych w prowiant;
- 5) współpraca z koordynatorami sektorowymi oraz z właściwymi terytorialnie dyżurnymi komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji, w zakresie eliminacji przyczyn uniemożliwiających kontynuację konwojów.

Rozdział 5

Wykonywanie konwojów osób przekazywanych w ramach umów międzynarodowych

§ 23

1. Konwoje osób skazanych lub tymczasowo aresztowanych przekazywanych w ramach umów międzynarodowych wykonywane są na podstawie:
 - 1) wniosku Ministra Sprawiedliwości, sądu okręgowego lub prokuratury okręgowej;
 - 2) informacji otrzymanej z komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej w sprawach międzynarodowej współpracy Policji.
2. Konwoje, o których mowa w ust. 1, organizowane i realizowane są przez komórkę konwojową Komendy Głównej Policji, z zastrzeżeniem § 24 ust. 3.
3. W przypadku państw niegraniczących z Rzeczpospolitą Polską przekazania i przejęcia osób w ramach umów międzynarodowych odbywają się w portach lotniczych w ramach konwojów wykonywanych na pokładach statków powietrznych.
4. W przypadku państw graniczących z Rzeczpospolitą Polską przekazania lub przejęcia osób w ramach umów międzynarodowych odbywają się na drogowych przejściach granicznych albo w ramach konwojów wykonywanych na pokładach statków powietrznych, jeżeli jest to konieczne dla bezpieczeństwa osób konwojowanych.
5. Po przejęciu lub przekazaniu osób konwojowanych należy wypełnić protokół przekazania/przejęcia osoby ściganej, sporządzony według wzoru określonego w załączniku nr 2 do

- zarządzenia. Protokół ten należy niezwłocznie przekazać do sądu lub prokuratora, zlecającego przejęcie lub przekazanie.
6. W przypadku przejęcia osoby konwojowanej należy również wypełnić kartę przejęcia osoby, sporządzoną według wzoru określonego w załączniku nr 3 do zarządzenia. Kartę tę dołącza się do dokumentacji związanej z osadzeniem osoby konwojowanej w areszcie śledczym lub zakładzie karnym.
 7. O przejęciu w ramach umów międzynarodowych osoby poszukiwanej listem gończym należy niezwłocznie powiadomić komórkę organizacyjną służby kryminalnej prowadzącą poszukiwania.

§ 24

1. Po otrzymaniu wniosku lub informacji w sprawie przejęcia osoby w ramach konwoju realizowanego na pokładach statków powietrznych, komórka do spraw konwojowych Komendy Głównej Policji podejmuje działania w celu wykonania konwoju, a w szczególności:
 - 1) dokonuje niezbędnych szczegółowych ustaleń dotyczących przejęcia, w komórce organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw międzynarodowej współpracy Policji;
 - 2) wskazuje do wykonania konwoju policjantów przeszkolonych w zakresie konwojowania osób na pokładach statków powietrznych;
 - 3) występuje do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o wyrażenie zgody na wykonanie konwoju przy wykorzystaniu statku powietrznego.
2. Wykonywanie przez policjantów konwojów osób na pokładach statków powietrznych realizowane jest na zasadach uregulowanych w odrębnych przepisach.
3. Przekazanie lub przejęcie, na drogowych przejściach granicznych lub punktach kontaktowych, wykonuje na wniosek komórki konwojowej Komendy Głównej Policji, komórka konwojowa komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwa ze względu na miejsce przejęcia lub przekazania osoby konwojowanej.
4. O planowanym konwoju należy powiadomić jednostkę organizacyjną Straży Granicznej właściwą dla miejsca przejęcia lub przekazania osoby konwojowanej.

Rozdział 6

Sposób postępowania konwojentów w sądach, prokuraturach oraz w zakładach leczniczych

§ 25

1. Dowódca konwoju zgłasza w sekretariacie sądu przybycie konwoju oraz przekazuje posiadaną korespondencję kierownikowi tego sekretariatu.

2. Osoby konwojowane należy umieścić w pomieszczeniu specjalnie dla nich przeznaczonym lub w miejscu wskazanym przez kierownika sekretariatu sądu, z zachowaniem odpowiednich warunków bezpieczeństwa.
3. W czasie oczekiwania na rozprawę nie wolno dopuścić do porozumiewania się osób konwojowanych z osobami postronnymi lub do przekazywania osobom konwojowanym jakichkolwiek rzeczy, z wyjątkiem wskazanych w pisemnym zarządzeniu sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu.
4. W przypadkach, o których mowa w § 14 pkt 1, dowódca konwoju jest obowiązany:
 - 1) poinformować sędziego przewodniczącego rozprawy lub posiedzenia sądu o zastosowaniu wobec osób konwojowanych wzmożonych środków ostrożności oraz zachowaniu osób konwojowanych podczas konwoju;
 - 2) zwrócić się do sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu z ustnym wnioskiem o:
 - a) niewyrażanie zgody na widzenia oraz dostarczanie osobom konwojowanym przez osoby postronne żywności lub papierosów,
 - b) nakazanie stosowania wobec osób konwojowanych technicznych środków przymusu bezpośredniego podczas ich udziału w czynnościach procesowych;
 - 3) wpisać do notatnika służbowego decyzje podjęte przez sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu w sprawie wniosków, o których mowa w pkt 2.

§ 26

1. Osoby konwojowane wprowadza się do sali rozpraw w następujący sposób:
 - 1) w przypadku konwojowania jednej osoby przez jednego konwojenta do sali rozpraw najpierw wchodzi osoba konwojowana, a za nią konwojent;
 - 2) w przypadku konwojowania jednej osoby przez dwóch konwojentów do sali rozpraw najpierw wchodzi konwojent, za nim osoba konwojowana, a następnie dowódca konwoju;
 - 3) w przypadku konwojowania kilku osób lub konwoju o zwiększonym zagrożeniu bezpieczeństwa, decyzję o sposobie wprowadzenia na salę rozpraw podejmuje dowódca konwoju.
2. Dowódca konwoju może określić inny niż określony w ust. 1 sposób wprowadzania osób konwojowanych do sali rozpraw, jeżeli w jego ocenie wymagają tego szczególne okoliczności zaistniałe w budynku sądu.
3. Przed wprowadzeniem osób konwojowanych na salę rozpraw dowódca konwoju lub wyznaczony konwojent podejmuje czynności mające na celu zapobieżenie wydarzeniu nadzwyczajnemu, a w szczególności zamyka otwarte i nieokrątkowane okna znajdujące się w sali rozpraw oraz sprawdza, czy na ławie oskarżonych lub w jej pobliżu nie ma przedmiotów, które ze względu na swoje właściwości mogą zagrażać bezpieczeństwu uczestników rozprawy.
4. Po wejściu do sali rozpraw konwojenci nie zdejmują czapek służbowych i zajmują miejsca przy wejściu i wyjściu z ławy oskarżonych oraz na przemian z osobami konwojowanymi.
5. W przypadku, gdy rozprawa odbywa się w specjalnie przygotowanej sali z odizolowaną ławą oskarżonych, dopuszczalne jest inne niż określone w ust. 4 rozmieszczenie osób konwojowanych, które należy uprzednio uzgodnić z sędzią przewodniczącym rozprawie lub posiedzeniu.
6. Dowódca konwoju może ustalić szczególnie sposób rozmieszczenia osób konwojowanych, jeżeli zastosowanie ust. 4 nie jest możliwe z przyczyn technicznych albo niewskazane ze względu na bezpieczeństwo uczestników rozprawy lub posiedzenia sądu.
7. Po zajęciu miejsc na ławie oskarżonych zdjęcie osobie konwojowanej kajdanek, kajdanek zespolonych lub prowadnicy, następuje na polecenie sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu, które należy udokumentować w notatniku służbowym.

§ 27

1. W czasie rozprawy lub posiedzenia sądu, konwojenci obowiązani są:
 - 1) wykonywać polecenia sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu, wydane w związku z postępowaniem sądowym;
 - 2) wstawać w czasie wejścia i wyjścia sądu z sali rozpraw, ogłaszania wyroku, zwracania się do sądu lub odpowiadania na pytania sądu;
 - 3) asystować z zachowaniem szczególnej ostrożności osobom konwojowanym wzywianym przez sąd do stołu sędziowskiego.
2. W czasie rozprawy lub posiedzenia sądu konwojentem nie wolno naruszać powagi sądu oraz komentować składanych wyjaśnień, zeznań, opinii lub przebiegu rozprawy.
3. W przypadku zakłócenia przebiegu rozprawy sądowej lub posiedzenia sądu, dowódca konwoju na polecenie sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu podejmuje czynności przywracające porządek na sali rozpraw lub posiedzenia, a jeżeli podjęte czynności nie są skuteczne lub w ocenie dowódcy konwoju ich podjęcie nie będzie wystarczające, należy zastosować procedurę określoną w § 13 ust. 2.

§ 28

1. W przypadku uchylecia przez sąd tymczasowego aresztowania lub wydania wyroku uniewinniającego, osobę konwojowaną należy bezzwłocznie

zwolnić, a dokumenty stanowiące podstawę zwolnienia, pobrane z sekretariatu sądu, przekazać do właściwej jednostki penitencjarnej.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli osoba konwojowana jest jednocześnie tymczasowo aresztowana lub odbywa karę pozbawienia wolności lub odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności w innej sprawie.
3. Przewiezienie osoby zwolnionej w przypadku określonym w ust. 1 do jednostki penitencjarnej, w której osoba zwolniona przebywała przed rozpoczęciem konwoju, może nastąpić jedynie na pisemną prośbę tej osoby.
4. Po ogłoszeniu wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności bez zawieszenia jej wykonania, konwojenci wraz z osobami konwojowanymi udają się do pomieszczenia przeznaczonego dla osób konwojowanych lub do miejsca wskazanego przez kierownika sekretariatu sądu, a dowódca konwoju pobiera z sekretariatu sądu dokumentację niezbędną do osadzenia osoby konwojowanej w jednostce penitencjarnej.

§ 29

1. Widzenie z osobą konwojowaną umożliwia się jedynie osobom wskazanym w zezwalającym na widzenie zarządzeniu sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu.
2. Dowódca konwoju jest obowiązany sprawdzić tożsamość osoby, która uzyskała wymagane zezwolenie na widzenie z osobą konwojowaną, a także nie dopuścić do przekazania osobie konwojowanej jakichkolwiek przedmiotów bez zgody sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu.
3. Widzenie odbywa się w obecności konwojentów, a w przypadku próby przekazania osobie konwojowanej jakichkolwiek przedmiotów bez zgody, o której mowa w ust. 2, konwojenci przerywają widzenie, a dowódca konwoju informuje o tym sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu.
4. Dowódca konwoju może wstrzymać udzielenie widzenia w przypadku braku warunków umożliwiających jego bezpieczny przebieg, o czym należy niezwłocznie powiadomić sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu w celu podjęcia w tym zakresie ostatecznej decyzji, a przebieg wydarzeń opisać w notatniku służbowym.

§ 30

1. Przekazanie osobie konwojowanej żywności lub papierosów może nastąpić tylko za pośrednictwem konwojenta i na zarządzenie sędziego przewodniczącego rozprawie lub posiedzeniu sądu, w ilości określonej w tym zarządzeniu.

2. Przed przekazaniem osobie konwojowanej przesyłki z żywnością lub papierosami należy w obecności osoby dostarczającej sprawdzić, czy w przesyłce nie znajdują się inne przedmioty, a w przypadku ujawnienia takich przedmiotów, odmawia się przekazania żywności lub papierosów, o czym należy niezwłocznie powiadomić sędziego, o którym mowa w ust. 1.

§ 31

1. Po przybyciu konwoju do prokuratury stosuje się odpowiednio § 25, 29 i 30.
2. Zdjęcie osobie konwojowanej kajdanek lub prowadnicy następuje w pokoju przesłuchań, jeżeli takie polecenie wyda prokurator.
3. Po wprowadzeniu osoby konwojowanej do pokoju przesłuchań, konwojenci wychodzą na korytarz i oczekują przed drzwiami wejściowymi do pokoju przesłuchań na zakończenie czynności procesowych, chyba że prokurator zdecyduje o pozostaniu konwojentów w pokoju przesłuchań.

§ 32

1. Po przybyciu konwoju do zakładu opieki zdrowotnej w celu wykonania badania lekarskiego lub zabiegu medycznego należy:
 - 1) ustalić z lekarzem dyżurnym lub inną osobą wyznaczoną do wykonania badania albo zabiegu, sposób postępowania wobec osoby konwojowanej zapewniający bezpieczne przeprowadzenie niezbędnych czynności medycznych, a w tym pozostawienie założonych kajdanek, kajdanek zespolonych lub prowadnicy oraz przeprowadzenie badania lub zabiegu w obecności konwojenta, jeżeli nie ma w tym zakresie przeciwwskazań natury medycznej;
 - 2) poinformować osobę wyznaczoną do wykonania badania lub zabiegu o ewentualnym zagrożeniu bezpieczeństwa ze strony osoby konwojowanej oraz konieczności uniemożliwienia osobie konwojowanej dostępu do narzędzi i przedmiotów medycznych znajdujących się w pomieszczeniu, w którym zostanie wykonane badanie lub zabieg.
2. Dowódca konwoju jest obowiązany zamieścić w notatniku służbowym wpis o przebiegu czynności, o których mowa w ust. 1

§ 33

1. W przypadku konieczności pozostawienia osoby konwojowanej w zakładzie opieki zdrowotnej, czasowy nadzór nad osobą konwojowaną zapewnia właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej komenda powiatowa (miejska, rejonowa) Policji, na ustny wniosek dowódcy konwoju zgłoszony dyżurnemu tej komendy.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, dalszy nadzór nad osobą konwojowaną przejmuje komórka konwojowa właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej, a kierownik tej komórki konwojowej niezwłocznie podejmuje czynności związane z przejściem nadzoru.
 3. Po pozostawieniu osoby konwojowanej w zakładzie opieki zdrowotnej, należy niezwłocznie opracować plan zabezpieczenia i przekazać policjantom sprawującym nadzór nad osobą konwojowaną.
 4. Plan zabezpieczenia powinien określać:
 - 1) tożsamość osoby konwojowanej i istotne dla bezpieczeństwa nadzoru informacje o tej osobie;
 - 2) szczegółowe miejsce oraz sposób sprawowania nadzoru nad osobą konwojowaną;
 - 3) policjantów wyznaczonych do sprawowania nadzoru oraz ich wyposażenie, uzbrojenie i środki łączności;
 - 4) członków personelu medycznego mających dostęp do osoby konwojowanej, wskazanych przez kierownika właściwego oddziału zakładu opieki zdrowotnej.
 5. Plan zabezpieczenia sporządza policjant komórki konwojowej, o której mowa w ust. 2, z udziałem policjanta wyznaczonego przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w ust. 1.
 6. Plan zabezpieczenia zatwierdza kierownik komórki konwojowej, o której mowa w ust. 2 lub wyznaczony przez niego policjant.
- zacyjnej jednostki Policji wykonującej polecenie sądu, prokuratora lub innego uprawnionego organu.
 3. Doprowadzenie osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wykonują policjanci, którzy dokonali zatrzymania lub policjanci wykonujący czynności służbowe, w ramach których następuje doprowadzenie.
 4. W zakresie doprowadzania osób stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 1 i 6, z tym że wykonywanie czynności związanych z nadzorem nad osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zapewnia komenda powiatowa (miejska, rejonowa) Policji właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej.
 5. Odprawę związaną z doprowadzeniem osoby przeprowadza się w ramach odprawy do służby lub bezpośrednio przed wykonaniem doprowadzenia.
 6. Policjanci wykonujący doprowadzenia osób dokumentują przebieg tych czynności w notatkach służbowych lub w inny sposób ustalony przez bezpośredniego przełożonego.

§ 35

1. Doprowadzenia osób są wykonywane przez:
 - 1) policjantów komórek konwojowych – jeżeli siedziba organu zarządzającego doprowadzenie znajduje się poza obszarem działania komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji, na którym zamieszkuje lub przebywa osoba podlegająca doprowadzeniu;
 - 2) policjantów innych komórek organizacyjnych – jeżeli siedziba organu zarządzającego doprowadzenie oraz miejsce zamieszkania lub pobytu osoby podlegającej doprowadzeniu znajdują się na obszarze działania tej samej komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji.

Rozdział 7 Sposób postępowania podczas doprowadzania osób

§ 34

1. Doprowadzenie osoby wykonuje się w odniesieniu do:
 - 1) osób przymusowo doprowadzanych na podstawie pisemnego polecenia sądu, prokuratora oraz innych uprawnionych organów;
 - 2) osób zatrzymanych przez policjantów w sytuacjach ustawowo określonych, doprowadzanych w celu:
 - a) umieszczenia w pomieszczeniach jednostek organizacyjnych Policji przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia,
 - b) przeprowadzenia badań lekarskich lub zabiegów medycznych,
 - c) udziału w czynnościach postępowania karnego lub karnego skarbowego albo postępowania w sprawach o wykroczenia.
 2. Doprowadzenie osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wykonują policjanci wyznaczeni przez kierownika właściwej rzeczowo komórki organi-
2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, kierownik jednostki organizacyjnej Policji, do której wpłynęło zarządzenie (nakaz) doprowadzenia, lub wyznaczony przez niego policjant:
 - 1) niezwłocznie informuje kierownika właściwej miejscowo komórki konwojowej o otrzymanym zarządzeniu (nakazie) doprowadzenia;
 - 2) powoduje doprowadzenie osoby do siedziby właściwej miejscowo komórki konwojowej i przekazanie osoby policjantom z tej komórki.
 3. Doprowadzenie cudzoziemca do aresztu deportacyjnego i strzeżonego ośrodka dla cudzoziemców, wykonują policjanci komórek konwojowych właściwych ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

§ 36

1. Przed rozpoczęciem doprowadzenia policjanci są obowiązani dokładnie sprawdzić, czy osoba doprowadzana posiada przy sobie przedmioty,

które ze względu na swe właściwości mogą spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia człowieka.

2. Podczas doprowadzania należy stosować wzmożone środki ostrożności określone w § 15 ust. 1, w następujących przypadkach:
 - 1) doprowadzania osoby wymagającej szczególnego nadzoru lub osoby wzbudzającej duże zainteresowanie środków masowego przekazu;
 - 2) stwierdzenia okoliczności uzasadniających obawę, że podczas doprowadzenia może dojść do sytuacji określonej w § 14 pkt 1.
3. Doprowadzenia, o których mowa w ust. 2, odbywają się na podstawie planu sporządzanego w sposób określony w § 16.

§ 37

1. Przed rozpoczęciem przymusowego doprowadzenia na polecenie sądu, prokuratora lub innego uprawnionego organu, policjant jest obowiązany:
 - 1) sprawdzić i w razie potrzeby ustalić tożsamość osoby podlegającej doprowadzeniu i poinformować tę osobę o podstawie prawnej doprowadzenia;
 - 2) sprawdzić, czy osoba doprowadzana posiada przy sobie przedmioty mogące stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia policjantów lub innych osób.
2. Policjant doprowadzający osobę uzyskuje od właściwego organu pisemne potwierdzenie wykonania doprowadzenia, wskazujące godzinę, datę i miejsce doprowadzenia. Policjant doprowadzający nadzoruje osobę doprowadzoną do zakończenia czynności urzędowych tylko w przypadku, jeżeli takie polecenie wyda sąd lub prokurator.

§ 38

1. Należy odstąpić od doprowadzenia w przypadku, jeżeli osoba podlegająca doprowadzeniu:
 - 1) przedstawi zaświadczenie lekarskie, treść którego uzasadnia obawę o pogorszenie stanu zdrowia podczas doprowadzania;
 - 2) zaświadczenie organu samorządowego, że posiada na swoim wyłącznym utrzymaniu dziecko w wieku do 18 lat, członków rodziny wymagających stałej opieki innej osoby lub jest jedyną zdolną do pracy osobą w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym z żywym inwentarzem;
 - 3) zaświadczenie lekarskie, stwierdzające, że jest w ciąży trwającej ponad 28 tygodni lub jest matką karmiącą dziecko piersią.
2. W przypadku określonym w ust. 1 policjant niezwłocznie powiadamia telefonicznie organ zarządzający doprowadzenie, a następnie potwierdza to pisemnie.

Rozdział 8

Wykonywanie konwojów przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych

§ 39

1. Konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych jest wykonywany na podstawie pisemnego wniosku uprawnionego podmiotu, skierowanego do komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia konwoju.
2. Konwój muzealiów objętych poręczeniem Skarbu Państwa lub mających szczególnie wysoką wartość historyczną, artystyczną lub materialną, jest wykonywany na podstawie pisemnego wniosku komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, skierowany do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia konwoju komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być poprzedzony przekazaniem szczegółowych informacji dotyczących przewozu muzealiów komórce organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, przez komórkę organizacyjną Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego właściwą do spraw ochrony zbiorów publicznych, co najmniej na 5 dni przed rozpoczęciem konwoju.
4. Konwoje, o których mowa w ust. 1 i 2, są wykonywane przez właściwą ze względu na miejsce rozpoczęcia konwoju komórkę konwojową komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji.
5. Konwoje przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych mogą wykonywać również policjanci z innych niż wymieniona w ust. 4 komórek organizacyjnych Policji, jeżeli tak zdecyduje kierownik właściwej jednostki organizacyjnej Policji.

§ 40

- Wniosek o wykonanie konwoju, o którym mowa w § 39 ust. 1, powinien być złożony nie później niż 3 dni przed rozpoczęciem konwoju i zawierać następujące informacje:
- 1) wskazanie podmiotu organizującego transport przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych oraz imienia, nazwiska i numeru kontaktowego telefonu osoby odpowiedzialnej za transportowane przedmioty wartościowe lub przedmioty niebezpieczne;
 - 2) określenie daty i godzin rozpoczęcia oraz przewidywanego zakończenia transportu, trasy przejazdu, rodzaju i liczby pojazdów przewidzianych do transportu oraz jego miejsca docelowego;
 - 3) wartość transportowanych przedmiotów wartościowych lub rodzaj i ilość transportowanych przedmiotów niebezpiecznych.

§ 41

1. Konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych jest wykonywany w oparciu o plan konwoju, który sporządza policjant wyznaczony przez kierownika komórki konwojowej lub innej komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój, a który zatwierdza ten kierownik. Dowódca konwoju jest obowiązany mieć przy sobie plan konwoju przez cały czas trwania konwoju.
2. Plan konwoju jest dokumentem niejawnym i powinien zawierać następujące informacje:
 - 1) stopień, imię i nazwisko dowódcy konwoju i konwojentów oraz ich uzbrojenie i wyposażenie;
 - 2) wartość konwojowanych przedmiotów wartościowych lub rodzaj i ilość konwojowanych przedmiotów niebezpiecznych;
 - 3) termin wykonania konwoju z podaniem daty i godziny planowanego rozpoczęcia i zakończenia;
 - 4) trasa przejazdu konwoju (główna i zapasowa) oraz miejsce rozpoczęcia i miejsce docelowe konwoju;
 - 5) jednostki organizacyjne Policji znajdujące się na trasie konwoju oraz czas i miejsce odpoczynku konwojentów;
 - 6) rodzaj i ilość środków transportu oraz ich numery rejestracyjne;
 - 7) środki łączności wewnętrznej i zewnętrznej;
 - 8) zadania dla poszczególnych konwojentów i sposób ich postępowania w przypadku zamachu na konwój, kolizji lub awarii pojazdu wchodzącego w skład konwoju;
 - 9) czas i miejsce odprawy konwojentów oraz osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie odprawy.

§ 42

1. Policjanci wyznaczeni do wykonania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych otrzymują wyposażenie określone w § 7 ust. 1 oraz dodatkowo kamizelki i kaski kuloodporne, broń maszynową i paralizatory elektryczne.
2. Liczbę policjantów i pojazdów wykonujących konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych ustala się w zależności od wartości, rodzaju i ilości konwojowanych przedmiotów, rodzaju pojazdów przewożących te przedmioty oraz przewidywanego zagrożenia bezpieczeństwa konwoju – z tym jednak że:
 - 1) do wykonania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych jednym pojazdem należy wyznaczyć przy najmniej dwóch konwojentów;
 - 2) do wykonania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych

dwoma pojazdami należy wyznaczyć przy najmniej czterech konwojentów.

3. Policjanci wykonujący konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych są obowiązani stosować się do zaleceń osoby odpowiedzialnej za transportowane przedmioty, reprezentującej podmiot wnioskujący o wykonanie konwoju, o ile realizacja tych zaleceń nie koliduje z względami bezpieczeństwa konwoju.
4. W przypadku, gdy w czasie wykonywania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych dojdzie do zamachu na konwój, awarii albo udziału w wypadku lub kolizji pojazdu wchodzącego w skład konwoju, dowódca konwoju określa sposób postępowania wszystkich osób uczestniczących w konwoju.
5. Podczas wykonywania konwoju przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych stosuje się odpowiednio przepisy § 13, 15, 17, 18 i 43.

Rozdział 9

Sposób postępowania policjantów w przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego

§ 43

1. W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego, dowódca konwoju lub policjant odpowiedzialny za wykonanie doprowadzenia podejmuje działania zmierzające do eliminacji zagrożenia, a w szczególności:
 - 1) wzywa pomocy hasłem „konwój wzywa pomocy” oraz niezwłocznie powiadamia dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, na której terytorialnym zasięgu działania nastąpiło wydarzenie nadzwyczajne;
 - 2) dowodzi obroną konwoju, zapewnia osobom poszkodowanym pierwszą pomoc i w miarę możliwości organizuje działania pościgowe;
 - 3) dokonuje niezbędnych czynności zabezpieczających miejsce wydarzenia nadzwyczajnego;
 - 4) niezwłocznie po zakończeniu czynności na miejscu wydarzenia nadzwyczajnego sporządza szczegółową notatkę służbową z jego przebiegu i podjętych działań, którą przekazuje bezpośrednio przełożonemu i dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej terytorialnie dla miejsca wydarzenia nadzwyczajnego.

§ 44

1. Przyczyny i okoliczności wydarzeń nadzwyczajnych są wyjaśniane przez policjantów wyznaczonych przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji wykonującej konwój lub doprowadzenie.

2. Sporządzony w celu wyjaśnienia, o którym mowa w ust. 1, meldunek z przebiegu wydarzenia nadzwyczajnego przesyła się przed upływem 3 dni od zaistnienia wydarzenia, do komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji.
 3. Meldunek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać następujące informacje:
 - 1) czas, miejsce oraz rodzaj wydarzenia nadzwyczajnego;
 - 2) nazwa komórki jednostki organizacyjnej Policji, której policjanci wykonywali konwój lub doprowadzenie;
 - 3) stopień, imię i nazwisko dowódcy konwoju i konwojentów lub policjantów wykonujących doprowadzenie, ich przydział służbowy, staż służby oraz przeszkolenie zawodowe;
 - 4) dane personalne osoby konwojowanej lub doprowadzanej, podmiot zarządzający konwój lub doprowadzenie oraz określenie sprawy, w związku z którą wykonywano konwój lub doprowadzenie;
 - 5) informacje dotyczące przeprowadzenia odprawy;
 - 6) szczegółowy opis przebiegu wydarzenia nadzwyczajnego;
 - 7) czynności podjęte po zaistnieniu wydarzenia nadzwyczajnego;
 - 8) policjanci i inne osoby uczestniczące w czynnościach na miejscu wydarzenia nadzwyczajnego;
 - 9) ewentualne naruszone przepisy służbowe i wnioski wyciągnięte wobec policjantów winnych naruszenia;
 - 10) planowane przedsięwzięcia zmierzające do wyeliminowania w przyszłości podobnych wydarzeń nadzwyczajnych.
 4. Przyczyny i okoliczności wydarzenia nadzwyczajnego analizowane są przez wyznaczonych policjantów komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, którzy są obowiązani:
 - 1) opracować analizę w terminie 14 dni od czasu zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego i przedłożyć do akceptacji kierownikowi komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji;
 - 2) po akceptacji przesłać kopię do komórki organizacyjnej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwej do spraw kontroli.
 5. Kierownik komórki konwojowej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji przesyła kopię zaakceptowanej analizy niezwłocznie do komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, jeżeli zaistniałe wydarzenie nadzwyczajne dotyczy:
 - 1) zabójstwa lub usiłowania zabójstwa;
 - 2) zgonu z przyczyn naturalnych, samobójstwa lub usiłowania samobójstwa;
 - 3) ucieczki osoby konwojowanej lub doprowadzanej;
 - 4) zamachu na życie lub zdrowie osoby konwojowanej lub doprowadzanej albo innych osób;
 - 5) zamachu w celu uwolnienia osoby konwojowanej lub doprowadzanej;
 - 6) zamachu na konwój przedmiotów wartościowych lub przedmiotów niebezpiecznych.
- § 45**
1. W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego podczas wykonywania konwoju lub doprowadzenia przez policjantów z komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji, przyczyny i okoliczności wydarzenia nadzwyczajnego analizują policjanci wyznaczeni przez kierownika komórki organizacyjnej wykonującej konwój lub doprowadzenie.
 2. Analizę, o której mowa w ust. 1, po akceptacji przez kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji realizującej konwój lub doprowadzenie przesyła się do komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji.
- Rozdział 10**
Dokumentowanie konwojowania
oraz doprowadzania osób
- § 46**
1. W komórkach konwojowych komend wojewódzkich (Stołecznej) Policji w szczególności prowadzi się i przechowuje następującą dokumentację:
 - 1) książkę służby konwojowej, sporządzaną według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia;
 - 2) terminarz konwojów;
 - 3) plany konwojów;
 - 4) książkę odpraw;
 - 5) książkę doprowadzeń osób, sporządzaną według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do zarządzenia.
 2. W komórkach organizacyjnych służby kryminalnej, które w ramach prowadzonego postępowania przygotowawczego wykonują konwoje osób, prowadzi się i przechowuje dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.
 3. W innych niż wymienione w ust. 1 komórkach organizacyjnych Policji doprowadzenia osób dokumentuje się w książce przebiegu służby dyżurnego jednostki lub komórki organizacyjnej Policji.
 4. Dopuszcza się prowadzenie dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 5, w formie elektronicznej.

5. Dopuszcza się prowadzenie dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w formie protokołu odpraw do służby konwojowej.

§ 47

1. Terminarze, o których mowa w § 46 ust. 1 pkt 2, sporządza się odrębnie dla poszczególnych miesięcy, w formie umieszczanych w teczkach zbiorów otrzymanych poleceń wykonania konwojów i doprowadzeń, numerowanych kolejno według daty wykonania konwoju lub doprowadzenia. Dopuszcza się prowadzenie tych terminarzy w innej formie.
2. W książce służby konwojowej oraz książce doprowadzeń osób w rubryce „uwagi” odnotowuje się w szczególności:
 - 1) informacje dotyczące zaistniałego wydarzenia nadzwyczajnego;
 - 2) uwagi dotyczące sposobu wykonania konwoju lub doprowadzenia,
 - 3) inne informacje mające wpływ na prawidłowe wykonywanie konwojów i doprowadzeń osób.

Rozdział 11 Postanowienia końcowe

§ 48

Tracą moc:

- 1) rozkaz nr 2/95 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 kwietnia 1995 r. w sprawie wykonywania przez policjantów służby konwojowej, zmieniony rozkazem nr 12/95 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 sierpnia 1995 r.;
- 2) wytyczne nr E-IV-201/95 Zastępcy Komendanta Głównego Policji z dnia 1 czerwca 1995 r. w sprawie zorganizowania i wykonywania przez policjantów konwojów etapowych.

§ 49

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia podpisania, z wyjątkiem przepisów rozdziału 4, które wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia podpisania.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Andrzej Matejuk

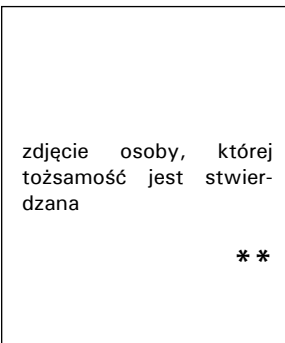
**Załączniki do zarządzenia nr 360
Komendanta Głównego Policji
z dnia 26 marca 2009 r.**

Załącznik nr 1

Wzór stwierdzenia tożsamości

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej Policji)

.....
(miejscowość, data)

STWIERDZENIE TOŻSAMOŚCI

W wyniku podjętych przez Policję czynności identyfikacyjnych stwierdzono, że osoba figurująca na zdję-
ciu to.....

(imię i nazwisko)

s./c.* i z d.

ur. w..... PESEL.....
(dzień, miesiąc, rok) (dotyczy obywateli polskich)

zamieszkały (ła)*
(miejscowość)

.....
(kod pocztowy)

.....
(województwo)

.....
(powiat)

.....
(gmina)

Obywatelstwo
(dotyczy cudzoziemców)

Wyżej wymieniony (na) pozostaje w dyspozycji
(nazwa organu dysponującego)

do sprawy , nr AFIS
(sygnatura akt) (dotyczy osób zarejestrowanych w bazie danych AFIS)

sporządził:
(stopień, imię i nazwisko)

.....
(czytelny podpis kierownika jednostki organizacyjnej Policji lub upoważnionego policjanta)

- * – niepotrzebne skreślić,
- ** – pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej Policji

Załącznik nr 2

Wzór protokołu przekazania/przejęcia osoby ściganej

PROTOKÓŁ (PRZEKAZANIA, PRZEJĘCIA)* OSOBY ŚCIGANEJ
RECORD (OF HANDOVER, OF TAKEOVER)* OF A WANTED PERSON

.....
(miejsce, data, godzina / place, date, time)

.....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby (przekazującej, przejmującej) * /(name, surname and position (of person handing over, of person taking over) *

Przekazuje, przejmuje* / (Hands over to, takes over from)*:

.....
(imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby (przekazującej, przejmującej) * /(name, surname and position (of person handing over, of person taking over,)*

z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium _____*/(from the territory of the Republic of Poland to the territory of _____);

z terytorium _____ na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej */(from the territory of _____ to the territory of the Republic of Poland);

na podstawie:

1) art. 593 ,* art. 602 § 1 Kodeksu postępowania karnego /(by virtue of article 593,* article 602 § 1 of the Code of Criminal Procedure) oraz na podstawie postanowienia o ekstradycji Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej */(by virtue of the decision on extradition of the Minister of Justice of the Republic of Poland);

2) art. 607a ,* art. 607k Kodeksu postępowania karnego /(by virtue of article 607a,* article 607k of the Code of Criminal Procedure) ^{oraz} na podstawie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przez */ (by virtue of the European Arrest Warrant issued by)

.....
(organ wydający europejski nakaz aresztowania, sygnatura akt)*, data /(body issuing the European Arrest Warrant, file reference number, date)

ściganego /(the wanted):

.....
(imię i nazwisko osoby ściganej, data i miejsce urodzenia osoby ściganej) / (name and surname of the wanted person, date and place of birth of the wanted person)

.....
(imiona rodziców osoby ściganej, narodowość) / (names of parents the wanted person, nationality) którego tożsamość została stwierdzona na podstawie następującego dokumentu / (whose identity was established based on the following document):

.....
Przekazany, przejęty)* depozyt wartościowy / (To hand over, to take over)* expensive deposit:

.....
(podpis osoby przejmującej / (Signature of person taking over)

.....
(podpis osoby przekazującej / (Signature of person handing over)

.....
*** niewłaściwe skreślić**

Załącznik nr 3

Wzór karty przejęcia osoby

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej Policji)

KARTA PRZEJĘCIA OSOBY

W dniu **o godz.**

..... **dokonał przejęcia**

(stopień, imię i nazwisko oraz nazwa jednostki organizacyjnej Policji)

.....s./c.*urozonego (ej)*

(imię, nazwisko)

W **zam.**

Przejęcia dokonano

(miejsce przekazania i nazwa państwa przekazującego)

Osoba przejęta przebywa w dyspozycji

(nazwa organu dysponującego)

do sprawy

(sygnatura akt)

.....
(podpis policjanta dokonującego przejęcia)

*** Niepotrzebne skreślić**

Skład konwoju		Data i godzina rozpoczęcia konwoju	Data i godzina zakończenia konwoju	Liczba przejechanych kilometrów podczas realizacji zadań konwojowych	Liczba przepracowanych godzin podczas realizacji zadań konwojowych	Stopień, imię i nazwisko rozliczającego konwój	Uwagi
Stopień, imię i nazwisko dowódcy konwoju	Stopień, imię i nazwisko konwojenta						

Załącznik nr 5

Wzór książki doprowadzeń osób

(wzór okładki i tabeli zamieszczonej na kolejnych kartkach książki)

KSIĄŻKA DOPROWADZEŃ OSÓB

